

Jeg ved ikke, om jeg må erindre fru Dorte Bennedsen om schweizerforsøget, som jo var et videnskabeligt forsøg – så videnskabeligt, som sådanne forsøg nu engang kan være. Da evalueringen kom, var den ret klar, og på den baggrund nedsatte den daværende socialminister og sundhedsminister en ekspertgruppe. Jeg tror, det var nogle forskere fra Københavns Universitet, som skulle evaluere schweizerforsøget, og de kom frem til nogle resultater, så resultaterne har vi, og der er ingen grund til at tro, at nye ekspertundersøgelser kan bringe os et skridt videre.

Jeg er helt enig med hr. Villy Søvnald i, at vi skal gå fra myter til virkeligheden. I dag er virkeligheden, at der er mennesker, der er ved at forgå i dette samfund, fordi de ikke kan få den behandling, de har brug for, når det er nødvendigt, så i stedet for at bruge ressourcer og energi på at nedsætte kommissioner og nævn skulle man hellere opruste behandlingen rundt omkring ude i samfundet. Vi ved jo godt, hvad der skal til.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Først tak til hr. Villy Søvnald. Det er ikke hver dag, man oplever det, jeg lige har oplevet her, og det vil jeg da gerne sige tak for.

Så siger fru Yvonne Herløv Andersen, at den socialdemokratiske gruppe ville være frit stillet, fordi det er et etisk spørgsmål. Et af problemerne ved at diskutere politik er, at vi øjensynlig anvender det danske sprog forskelligt. Det, jeg sagde, var, at hvis dette spørgsmål kom til afstemning i dag, ville den socialdemokratiske gruppe være stærkt delt i sine holdninger, fordi vi ikke synes, vi hele vejen rundt har den nødvendige viden.

Fru Yvonne Andersen siger videre: Jamen kunne denne ekspertgruppe ikke komme til det modsatte resultat vedrørende heroinforsøgene, altså at de er en dårlig idé? Jo det er da muligt. Men jeg vil gerne understrege, at min tale byggede ikke på, om jeg og vi synes, det er en god idé med det ekspertudvalg.

Heroinforslaget er kun et lille bitte, bitte, bitte hjørne, og vi har altså brug for viden hele feltet rundt: Hvad er lykkedes, hvad er ikke lykkedes, hvilke barrierer er der? Jeg synes, det er forbi-stret, hvis vores fælles indsats for narkomisbrug skal gå op i en diskussion, der udelukkende handler om heroinforsøg eller ikke heroinforsøg.

Nu har jeg jo siddet og lyttet i de minutter, hvor debatten har kørt på korte bemærkninger, og stort set alle har været heroppe og spørge: Hvad er det for noget med heroinforsøg? Det handler altså om, at der dør 300 relativt unge mennesker om året, og hvordan vi kan gøre noget.

Jeg synes, man skal lade være med som fru Tove Fergo at stå frem med noget ... ja, jeg vil ikke kommentere det, men jeg tror godt, jeg må sige her fra talerstolen, at det er urimeligt. Kunne vi dog ikke tro på hinandens gode intentioner om at gøre noget? Jeg er ikke uenig i, at der er brug for styrket indsats på en række områder, for hvis en narkoman er motiveret for at komme i behandling, kan det ikke nytte noget, at der går 3 uger eller 3 måneder eller ½ år, for så er motivationen gået fløjten. Der er brug for en indsats her, og om 7-8 måneder får vi et overblik over situationen og overblik over nye muligheder ...

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Så er taletiden udløbet. Fru Tove Fergo.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Kunne vi ikke tro på hinandens gode intentioner og få gjort noget ved det her, siger fru Dorte Bennedsen. Jo, og det er jo også derfor, vi fra Venstre har støttet og støttet og støttet og skubbet på og indkaldt i samråd og stillet spørgsmål: Hvordan går det med behandlingen? Hvordan går det med at få udmøntet de beløb, vi har afsat til narko-behandling? Hvordan ser det ud med ventelisterne?

Vi sidder med de spørgsmål i Narkofølgegruppen, og vi har lige godkendt et spørgeskema, der skal sendes rundt til landets amter for at finde ud af, hvor lange ventetiderne er, og hvordan det ser ud. Det vil sige, at der er et arbejde i fuld gang, så hvorfor i alverden skal man lave det samme arbejde en gang til? Var det ikke bedre at bruge den viden, vi har i øjeblikket, og skynde os lidt med at få de mennesker i behandling og bruge pengene og tiden på dem i stedet for at sidde ved mødeborde og kaffekander og snakke?

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg vil da gerne medgive, at sproget er en svær en, men jeg vil også spørge, om jeg kan komme til forståelse med fru Dorte Bennedsen om, at